DECLARATION OF THE ESTABLISHMENT OF THE STATE OF ISRAEL 1948

בארץ ישראל קם העם חיהודי, בה עוצבה דמחנו החתוית הדווית וחמדינית בה זה זה קוכמיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל אוועיים וחוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי

לאחר שהוגלה חעם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמנים בכל ארצורית פוזרי, ולא חדל מתפלח ומתקוה לשוב לארצו ולחדש בינוכה את חירודינו המדונית

מתוך קשר היסטורו ומסורתי זה התרו היחודים בכל דוד לשוב ולהארזו
במולדתם העתיקה ובדריות האוהיונים ישבו לאיצט בהימונים וחלאיכבו
ממסילים ומעינים הפריחו ושמות התיו שפתם העברית, בנו כפרים ועריכב
והקימו ישוב גדל חחלך השלים על משקר יחרבותו, שחאר שלום ומגן על
שמו מבא ברכת הקידמה לכל תושר הארץ נוושא ומשו לשמאור כי
ממלכתית.

בשנת תרניז (1961) נתכנס הקווגרס הציתי לקול קריאתו של הוגה ריזון הפדינה היוודיות תאודור הרצל הבריז על זכות העם חידותי לרוקוניה לאונית בארצו.

יכות זה הזכרה בהצחרת בלפור מיום ב בנובמבד דוף! האשרה במדים מנועם חבר הלאומים, אשר ניון במיוחד תוקף בין לשמי לקשר והיסטורו שבין ועם היחודי לחקים מודיש את ביתו הלאפי היחודי לחקים מודיש את ביתו הלאפי השואה שנתחוללה על עם ישראל בזכן האחרון בה הזכרעו לעבה מילינום יחודים באירופה חוכיחה מחדש בעליל את חוזכרו בפונרון בעות חנם ומיחור מחום המלדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודיות בארץ ישראל אשר תפתח לרוחה את שערי המולדת לכל יהודי ותענים לעבו חידודיו מעמד של אומה שחת וכויות ביתן מעשחת העמים

שארות הפליטה שניצלה פהטבח ונואטי האיום בארופה ויחדי ארצור ת אחרות לא חדלו להעפיל לארץ ישראל, על אף כל קושי, פניעה וטבנה ולא פסקו לוגדע את ובותם לוויי כבוד חירות ועויל ישרים בפולדת עמם.

במלומית העולם השניה הים היישוב העברי בארץ את מלא חלקו למאבק האומית השוחרות היית ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי ובדבו חייליו עמאמית המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מייסדי ברות האומית המאוחדות.

ב־25 בנונסבר 1447 קיבלה עצרת האפנות המאוחדות החלטה המחיבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, העצרות תבעה מאריב תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם כבל וצערים המדישים מצום הכבן לביצוע ההחלטה הכרה זו של האיחות המאוחרות בובות העם היחודי להקים את סדינתו אינה ניתנת להסקעה.

יותו ובוונו המבעית של העס היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשורים שנים במדינתו הריבונית

לפיכך תוכנסנו אנו חברי מועפת העם, נציני הישוב העברי זהתנועה הציונית ביום סיום המגדש הברוטי על ארץ־ישראל זבתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטר – כ עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקפר – כ מדינה יהודית בארץ־ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבר זו אייר השח פו במא 1946 ועד להקסת השלטונות הובחרים והסדירים על המדינה במרנה במותחה להא אחדר מי באוקטובר 1946 – חפעל מעצית העם במועצות מדיני דומנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם במועצות מדיני דו זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית: של המדינה האודית, אשר תיקרא בשם ישרא ל.

מדינת ישראל תוא מתוחה לעלוה יהודית ולקובון ולויור ז. חשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תוא מושתתה על יסודות החירות הצרץ וושלום לאור החובם של נביאי ישראל חקיים שיוון זכויות הביתי ומדיני במור לכל אורחיה בלי הבדל דת בצל מון תבטיה חופש דת כצפון לשון חינוך ותרבית, תשמור על המקומורת הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמה לעקרונותיה של כעילו כ

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות התשונים של האומות וביאוחדות בהגשמת החלטת העורח מיום 29 בנובמבר 140 ותפעל להקמת האודות הכלכלית של ארץ ישראל בשלמותת

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היחתי בבנין מדונתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העפים.

אנז קוראים – גם בתוך התקפוניהדמים הנערכות עלינו זורה חדשים – לבני העם הערבי תושבי מיופת ישראל לשמור על השלובם וליטול חלקם בבנון המדינה על יסוד אורחות מלאה ושווה ועל יטוד נצינות מתאמה בכל מוסדותיה, הומנים והקבועים.

אנו מושוטים יה שלום ושבנות טובה לכל המדינות השבנות ועמיקן וקוראים להם לשיתף פעולה ועורה הדדית עם העם העבר העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לינדום חלקה במאמץ משחף לקידמת המורח התיבון כולו.

אנו קוראים אל העם חיהודי בכל התפוצות להתלכד טביב: הישוב בעליה ובבין ולעמד לפינו במערכה הגדולה על הגשמרו שאיפה הדורות לגאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרוה זו, במושב מועצת המדינה הזמנור – על אדמת המולדת, בעיר תל אביב, היום הזה ערב שבת ה' אייר תש'ת 14 במאי 1948.

The state of the s

ERETZ ISRAEL was the birthplace of the Jewish people. Here their spiritual, religious and political identity was shaped. Here they first attained to statehood, created cultural values of national and universal significance and gave to the world the eternal Book of Books.

After being forcibly exiled from their land, the people kept faith with it throughout their Dispersion and never ceased to pray and hope for their return to it and for the restoration in it of their political freedom.

Impelled by this historic and traditional attachment, Jews strove in every successive generation to reestablish themselves in their ancient homeland. In recent decades they returned in their masses. Pioneers, ma'pilim and defenders, they made deserts bloom, revived the Hebrew language, built villages and towns, and created a thriving community, controlling its own economy and culture, loving peace but knowing how to defend itself, bringing the blessings of progress to all the country's inhabitants, and aspiring towards independent nationhood.

In the year 5657 (1897), at the summons of the spiritual father of the Jewish State, Theodor Herzl, the First Zionist Congress convened and proclaimed the right of the Jewish people to national rebirth in its own country.

This right was recognized in the Balfour Declaration of the 2nd November, 1917, and re-affirmed in the Mandate of the League of Nations which, in particular, gave international sanction to the historic connection between the Jewish people and Eretz-Israel and to the right of the Jewish people to rebuild its National Home.

The catastrophe which recently befell the Jewish people—the massacre of millions of Jews in Europe—was another clear demonstration of the urgency of solving the problem of its homelessness by re-establishing in Eretz-Israel the Jewish State, which would open the gates of the homeland wide to every Jew and confer upon the Jewish people the status of a fully-privileged member of the comity of nations.

Survivors of the Nazi holocaust in Europe, as well as Jews from other parts of the world, continued to migrate to Eretz-Israel, undaunted by difficulties, restrictions and dangers, and never ceased to assert their right to a life of dignity, freedom and honest toil in their national homeland.

In the Second World War, the Jewish community of this country contributed its full share to the struggle of the freedom- and peace-loving nations against the forces of Nazi wickedness and, by the blood of its soldiers and its war effort, gained the right to be reckoned among the peoples who founded the United Nations.

On the 29th November, 1947, the United Nations General Assembly passed a resolution calling for the establishment of a Jewish State in Eretz-Israel; the General Assembly required the inhabitants of Eretz-Israel to take such steps as were necessary on their part for the implementation of that resolution. This recognition by the United Nations of the right of the Jewish people to establish their State is irrevocable.

This right is the natural right of the Jewish people to be masters of their own fate, like all other nations, in their own sovereign State.

ACCORDINGLY WE, MEMBERS OF THE PEOPLE'S COUNCIL, REPRESENTATIVES OF THE JEWISH COMMUNITY OF ERETZISRAEL AND OF THE ZIONIST MOVEMENT, ARE HERE ASSEMBLED ON THE DAY OF THE TERMINATION OF THE BRITISH MANDATE OVER ERETZISRAEL AND, BY VIRTUE OF OUR NATURAL AND HISTORIC RIGHT AND ON THE STRENGTH OF THE RESOLUTION OF THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY, HEREBY DECLARE THE ESTABLISHMENT OF A JEWISH STATE IN ERETZ-ISRAEL, TO BE KNOWN AS THE STATE OF ISRAEL.

WE DECLARE that, with effect from the moment of the termination of the Mandate, being tonight, the eve of Sabbath, the 6th Iyar, 5708 (15th May, 1948), until the establishment of the elected, regular authorities of the State in accordance with the Constitution which shall be adopted by the Elected Constituent Assembly not later than the 1st October, 1948, the People's Council shall act as a Provisional Council of State, and its executive organ, the People's Administration, shall be the Provisional Government of the Jewish State, to be called "Israel"

THE STATE OF ISRAEL will be open for Jewish immigration and for the Ingathering of the Exiles; it will foster the development of the country for the benefit of all inhabitants; it will be based on freedom, justice and peace as envisaged by the prophets of Israel; it will ensure complete equality of social and political rights to all its inhabitants irrespective of religion, race or sex; it will guarantee freedom of religion, conscience, language, education and culture; it will safe-

guard the Holy Places of all religions; and it will be faithful to the principles of the Charter of the United Nations.

THE STATE OF ISRAEL is prepared to cooperate with the agencies and representatives of the United Nations in implementing the resolution of the General Assembly of the 29th November, 1947, and will take steps to bring about the economic union of the whole of Eretz-Israel.

WE APPEAL to the United Nations to assist the Jewish people in the building-up of its State and to receive the State of Israel into the comity of nations.

We appeal—in the very midst of the onslaught launched against us now for months—to the Arab inhabitants of the State of Israel to preserve peace and participate in the upbuilding of the State on the basis of full and equal citizenship and due representation in all its provisional and permanent institutions.

WE EXTEND our hand to all neighbouring states and their peoples in an offer of peace and good neighbourliness, and appeal to them to establish bonds of cooperation and mutual help with the sovereign Jewish people settled in its own land. The State of Israel is prepared to do its share in common effort for the advancement of the entire Middle East.

WE APPEAL to the Jewish people throughout the diaspora to rally round the Jews of Eretz-Israel in the tasks of immigration and upbuilding and to stand by them in the great struggle for the realization of the age-old dream—the redemption of Israel.

PLACING OUR TRUST IN THE ALMIGHTY, WE AFFIX OUR SIGNATURES TO THIS PROCLAMATION AT THIS SESSION OF THE PROVISIONAL COUNCIL OF STATE, ON THE SOIL OF THE HOMELAND, IN THE CITY OF TEL-AVIV, ON THIS SABBATH EVE, THE 5th DAY OF IYAR, 5708 (14th May, 1948).

David Ben-Gurion

Daniel Auster Mordekhai Bentov Yitzchak Ben Zvi Eliyahu Berligne Fritz Bernstein Rabbi Wolf Gold Yitzchak Gruenbaum Dr. Abraham Granovsky Meir Wilner-Kovner Zerach Wahrhaftig Herzl Vardi Rachel Cohen Rabbi Kalman Kahana Saadia Kobashi Rabbi Yitzchak Meir Levin Meir David Loevenstein

Golda Myerson
Nachum Nir
Zvi Segal
Rabin Yehuda Leib
Hacohen Fishman
David Zvi Pinkas
Aharon Zisling
Moshe Kolodny
Ehezer Kaplan
Abraham Katznelson
Felix Rosenblueth
David Remez
Berl Repetur
Mordekhai Shattner
Ben Zion Sternberg
Bekhor Shitreet
Moshe Shapira
Moshe Shapira